

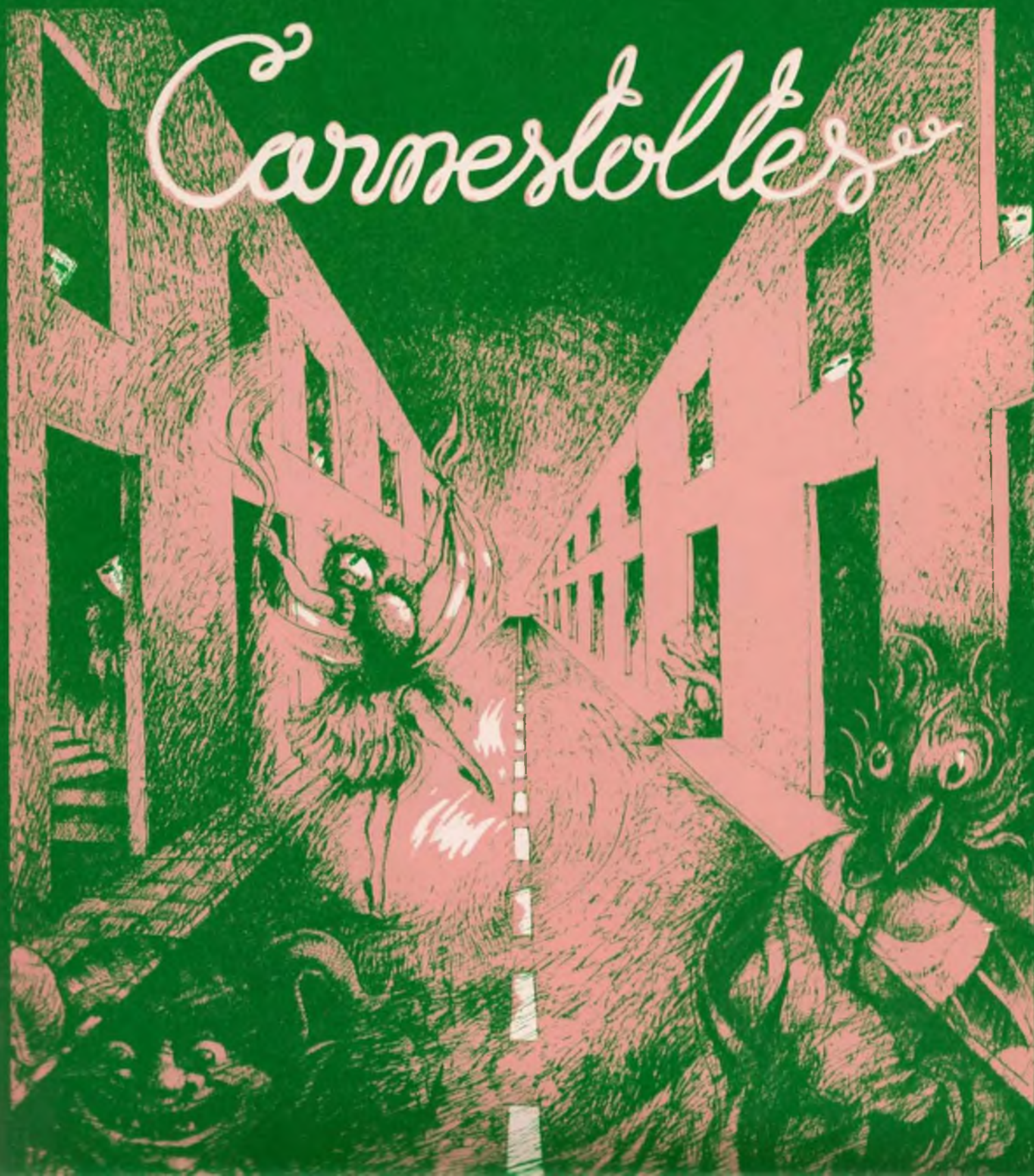
ANY III - N.º 20 - FEBRER 1981

la farga

BUTLLETÍ DEL CASAL DE JUBILATS

SALT

Carnerolles

ESPIGOLANT

a la revista "la farga"
testimoni de la lluita d'un poble,
en esperança de conquesta i
triomf
bon cordialment
Joan Praxís. FT

Any III Núm. 20
Febrer 81

SUMARI

Espigolant.....	2
Editorial.....	3
Vida del Casal.....	5, 6, 7
A tu, Just.....	8
Des del Carrer Major.....	8
Converses amb els meus néts.....	9
La independència en Marxa.....	9
Salt cop d'ull a l'any 80.....	10, 11

A la taula de La Farga.....	13
Foto Concurs.....	13
Teva/Meva.....	15
Culturàlia.....	17
Cagaferro.....	19
Cartes a La Farga.....	19
La via amb humor.....	19

CONSELL DE REDACCIÓ

Lluís Mateu, Josep Cristòfol, Quim Pla, Miquel Casellas, Joan Arnau, Narcís Burch, Josep M.ª Torras, Alfons Mateu, Eusebi Cabezas, Martí Fita, Josep M.ª Quintana, Guillem Terribas i Ventura Pau i Soler.

DISSENY

J. Cristòfol i Guillem Terribas

PORTADA

Angel del Pozo

COL LABORADORS

Felip Ortega, M.ª Carme

ADMINISTRACIÓ: M. Casellas

PUBLICITAT: J. Cebrián

DISTRIBUCIÓ:

Joan Rigau i Pitu Geli

REDACCIÓ:

Passeig Verdaguier, n.º 1
CASAL DE JUBILATS
SALT

IMPRESSIÓ:

TIPOGRAFIA-CANFSET PAGÈS
Tel. 42 01 07 - ANGLÈS

D'aquest número de LA FARGA se n'han imprès 1.000 exemplars.

Autoritzem la reproducció dels articles, esmentant el nom de LA FARGA.

Dipòsit Legal: GI 356 - 1979

editorial

L'any promet ser interessant. Ja en el seu primer mes, l'Estat Espanyol canvia de govern. Això que ens passa a aquests països que sortim de llargues èpoques de dictadura és comparable a les malalties successives que va passant indefectiblement l'infant, abans no arriba a ser home.

De cada entrebanc i de cada canvi hem de procurar, però, poder ne treure experiència i preparació que ens permetin afrontar el següent entrebanc més preparats per superar-lo. No és bo tampoc estar continuament en crisi i canvi, ja que això seria comparable a la vida d'aquell infant que continuament està malalt i del qual en surt un home denerit.

El Carnestoltes va tenir uns començaments que es perden en la foscor de la història passada; més recentment, a Salt va tenir uns períodes d'esplendor en les anteriors etapes democràtiques que encara recorden alguns contemporanis nostres, i més tard va entrar en una època de foscor i prohibició a to amb la penosa situació política que s'instaurà a tot l'Estat. Superat sortosament aquell "lapsus" va tornar a sortir amb molta força el Carnestoltes, carregat encara amb el seu bagatge de joia i alegria, però de mica en mica els ànims s'han assossegat i ara ens trobem amb una festa que degut als anys de prohibició el jovent no la coneix i no la viu amb la intensitat d'antany. Caldrà doncs buscar noves idees i nous atractius més a to amb la vida actual que injectin una nova projecció al Carnestoltes, una festa que porti l'alegria al poble, que de maldecaps no cal que ningú ens els porti, que ja vénen sols.

Cal que el Carnestoltes passi per crisis i canvis per poder tenir un Carnestoltes més fort i més consolidat entre nosaltres; si aquest any, per la causa que sigui, no tenim Carnestoltes a Salt, desitgem que l'any vinent en tinguem un de ben lluit.

Visca Carnestoltes.

vida del CASAL

UNA SECCIO DE NARCIS BURCH, BOLIC JOSEP CRISTOFOL

El propassat dia 26 de desembre es celebrà, la ja tradicional festa a la qual el Casal de Jubilats convida a tots els seus socis al sempre benivolgut vermut de Sant Esteve. Com sempre, la participació fou massiva, com es pot veure en aquestes dues instantànies. La cosa bonica de la festa és veure l'alegria i germanor de tots els assistents, grans i joves comparteixen la mateixa taula.

El Casal de Jubilats ha rebut una donació del soci Pere Vila i Vilahur, a qui agraim públicament el seu gest desinteressat, de dues cadires de rodes. A partir d'ara, es troben a la disposició de tots els jubilats i simpatitzants que les necessitin.

Gràcies amic Pere!

El dia de St. Esteve, Festa del Casal

Al proper número de LA FARGA parlarem de la fita que la nova junta del Casal s'ha proposat, assolir la xifra dels mil socis. Esperem que tots els simpatitzants d'aquest Casal que encara no siguin socis, ens acompanyin a nosaltres per fer del Casal la gran família que ha d'ésser, i que així tots plegats poder-la lograr, una xifra que es pot conquerir fàcilment ja que actualment som ja 800 socis. Endavant, doncs. Animeu vos i col·laboreu amb aquest Casal de Jubilats o amb les seves seccions de Petanca i la Muntanya, ens trobareu a la vostra disposició i sempre sereu ben rebuts.

RELACIÓ DE LES EXCURSIONS PROGRAMADES PER ELS MESOS DE MARÇ, ABRIL, MAIG I JUNY

19 de Març EXCURSIÓ A PORT BOU, LLANCA I CULERA.
Preu soci 250 ptes. més dinar
Preu no soci 350 ptes. més dinar.

MES D'ABRIL

Sense confirmar el dia:

EXCURSIÓ A MONTSERRAT I LA PASSIO D'OLESA.

Dies 16 al 20, en projecte - Madrid, Segòvia, Toledo, El Escorial.
Preu aproximat: 14.000 ptes.

MES DE MAIG

6 de Maig EL FAR, LA SALUT I RUPIT

30 i 31 Maig, en preparació excursió a ANDORRA.

MES DE JUNY

21 de Juny SANT MARTÍ DEL CANIGÓ I SANT MIQUEL DE CUIXÀ.

NOTES:

- L'inscripció per les excursions (excepte casos especials) començaran 10 dies abans.
- L'horari per les inscripcions serà de 4 a 7 de la tarda a les oficines del Casal

- L'inscripció es tancarà dos dies abans del dia de sortida

- L'import de les excursions es farà efectiu al apuntar-se

- La distribució dels seients de l'autocar es farà segons l'ordre d'inscripció

- Per qualsevol dubte dirigir-se al Sr. JOAN ROIG.

PRÒXIMES EXCURSIONS

22 de febrer.- PUIG DE BESTRECA (Alta Garrotxa). Itinerari: Oix, El Pairó, Coll i Ermita de Bestrecà, Cim del Bestrecà (1.044 m.)

8 de març.- SANTUARI DE CABRERA I ELS AIATS. Itinerari: Pont de La Rotllada, Coll del Bram, Pla d'Aiats, Santuari de Cabrera (1.035 m.)

22 de març. - PUIG DE BASSEGODA. Itinerari: Pont d'en Valentí, Sant Feliu de Riu, La Plana, Santuari de Les Aguges, Coll de Riu, Puig de Bassegoda (1.370 m.)

5 d'abril. - Participació a la Marxa Popular per Muntanya que organitza el G.E.i.E.G. que transcorrerà per paratges de Les Gavarres.

1, 2 i 3 de maig. - CAMPAMENT DE PRIMAVERA. En un pròxim número

de LA FARGA publicarem el lloc i els detalls d'aquest nostre campament de muntanya que, aprofitant el "pont" que ens ofereix la festa del 1.er de Maig, instal·larem en algun dels bellíssims paratges muntanyencs de les nostres comarques.

Recordem que la participació a les excursions anunciades està oberta a tothom qui ho desitgi, sigui o no soci del C.E.S. o del Casal. Cal només inscriure's prèviament a la llista que s'exposa a la cartellera de la nostra Secretaria, i que quedarà tancada el divendres anterior a cada sortida.

Per qualsevol informació o aclariment, ens trobareu a la vostra disposició cada dimecres i cada divendres, de 8 a 9 del vespre, a la Secretaria del C.E.S.

Vida del CASAL

Petanca

LA JUNTA INFORMA

S'ha fet de nou la demanda de les pistes de Botxes a la Zona Esportiva ja que el Consell Municipal demanava unes petites modificacions del contracte. Hem arribat a un acord.

S'està estudiant l'enllumenat de les pistes del Casal amb focus que es puguin encendre i apagar individualment. Això sens dubte donarà una millor utilització dels mateixos i ensems un estalvi d'energia.

El Grup d'Empreses Gassol ha ofert les pistes de Botxes que tenen dintre la fàbrica perquè s'hi pugui entrenar mentre no hi hagi les de la Zona Esportiva. Per fer-ne ús cal adreçar-se a Josep Boó, Delegat de Botxes del C.P. Salt. Al Grup d'Empreses Gassol, moltes gràcies.

S'ha demanat pressupost per l'assegurança dels jugadors tal com es va demanar a l'Assemblea. De tot això i molt més, en parlarem a la Reunió de Socis que es farà l'últim dissabte de Febrer. Ja us farem saber l'hora.

Tenim a disposició dels que ho vulguin, escuts de ferro i banderins del Club. Un model de cada, així com el seu preu podeu veure ho a la vitrina que hi ha a l'entrada del Casal.

A la Secretaria del Club "li hem rentat la cara". Pugeu.

El company de joc i bon amic Roldán ha perdut el seu pare. La Junta i tots els socis del C.P. Salt l'acompanyem en el sentiment.

LLIGA SOCIAL

Després de la desena jornada i a manca només de cinc per acabar, les coses, sobretot al mig de la classificació, estan que bullen. Només de quatre punts separen el segon del desè. No recordem una altra Lliga amb tanta lluita. Si bé els primers llocs semblen ja decidits, no ho estan els altres i les cinc jornades que falten tindran molt d'incert.

La classificació està així: Silveri 18 punts; Echave 14; J.Martín 13; Antonio i Padilla 12; Cabezas i Canadell 11; N. Ros, Espinar i Roca 10; M. Oliveira 9; Jiménez 8; Fàbregas 7; Gamundi, Carrillo i M. Macias 5.

LLIGA PER A INFANTILS

Va començar el primer dissabte de Febrer i durarà fins el dia vint-i-vuit del mateix, es jugarà els dissabtes a la tarda. Hi participen sis dupletes que són: Jordi Llovet i Joan M.º Andreu, Xavier Ros i M.º Àngels Torras; Judit Busquets i Carles Ros, Manel Torres i Gemma Busquets, Josep M.º Soler i David Ros; Josep Bou i Ricard Gamundi.

Els tres primers classificats tindran trofeus i els altres una medalla, tot cedit gentilmente per la Joieria Josep M.º Comas de Salt

¡CORRE, CORRE,
QUE VIENE
MARET!

CON SU
SALCHICHON
COCHON

SALCHICHON COCHON

Maret®

FABRICADO POR: JAMONES GERONA, S. A. AVDA. CANIGO, s/n.
TELF. * 21 43 50 - TELEX. 57170 HAM-E - SALT - GERONA

Vida del CASAL

CONCURS DE FOTOGRAFIA, C.E.S

COMPOSICIÓ JUNTA DIRECTIVA

Amb l'Assemblea Extraordinària i les votacions per Delegats, la Junta Directiva del C.P. Salt ha quedat formada per:

Josop Macías	President
Joan Arriau	Sots-President
Joan Martí	Secretari
Manuel Ros	Tresorer
Jordi Martí	Delegat a la Federació
Josep Boó	Delegat de Botxes
Josep Ros	Vocal
Josep M.ª Torras	Vocal
Pere Canadell	Delegat Sèniors
Dolors Gamundi	Delegat Fèmines
Carles Fàbregas	Delegat Juvenils

CALENDARI DE COMPETICIONS PER A L'ANY 1981

Al proper número de LA FARGA donarem la relació dels Concursos aprovats per la Federació Gironina de "Bolos" tant per Petanca com per Botxes, així com dels que ha programat el C.P. Salt de caràcter Social o Regional i que no consten al Calendari de la Federació.

El Centre Excursionista Saltenc convoca un concurs de fotografies que té un triple objectiu:

- Fomentar entre els nostres socis l'interès per la fotografia de muntanya.
- Divulgar, mitjançant una exposició anual i pública de les obres presentades, les activitats del C.E.S.
- Crear un arxiu fotogràfic de les nostres activitats.

Les bases del concurs, que es facilitaran a tothom qui ho sol·liciti i que estan exposades a la cartellera del nostre local, són en resum com segueix:

OBRES:

Es pot participar en qualsevol de les tres modalitats: Fotografia en blanc i negre, fotografia en color i diapositiva. Mides: Fotografies (Blanc i negre o color) mínim 18x24 cm. Diapositives: màxim 4x4 cm.

TEMA:

Les nostres excursions: Paisatges, monuments, anècdotes, retrat, activitats... Hauran de ser obtingudes, necessàriament, en el curs de les sortides organitzades pel C.E.S.

PARTICIPANTS:

Socis del C.E.S. o del Casal de Jubilats.

PRESENTACIÓ:

Fins el dia 30 de juny.

EXPOSICIÓ:

Del 20 al 26 de juliol a la Sala d'Actes del Casal. Les diapositives es projectaran els dies 20 i 22.

JURAT:

Format per personalitats saltenques de reconeguda solvència en el món de la fotografia i de l'art.

PREMIS:

Trofeus i premis per a cada una de les tres especialitats en què es divideix el Concurs. S'anunciaran pròximament.

Lo Vell Nou

TALLER MECANICO REPARACION CALZADO

Major de Salt, 309

GIRONA

ANA M.ª HERNANDEZ CASAGRÁN

SALA-2

SPORTS BOLSOS CALCATS

Major de Salt, 309 - Tel. 20 11 72

GIRONA

A TU, JUST....

No et coneixia personalment; t'havia vist alguna vegada, però no era més que un lector anònim i constant del teu "QUIOSC"

La primera vegada que et vaig llegir, vaig quedar impregnat d'allò fresc, quotidià, de la imatge real de la vida quotidiana, amb el llenguatge del carrer, els llocs coneguts i el paisatge urbà de rerafons.

La crònica diària del ciutadà: el petit burgès, l'oficinista i el comerciant. Amb els seus propis pensaments, tristeses, il·lusions: tu eres l'home que camines per la ciutat on va nèixer, i recorda quan era infant, i jugava pels carrers del seu barri, quasi oblidats ara.

Tu eres cada dia des de la pàgina del diari, el jove apàtic que intenta trobar-se a si mateix, dins una ciutat que és la seva i desconeix.

Tu eres les dones que van al mercat, i recorden nostàlgicament els camps sembrats, i el canals d'aigua que baixava de Salt (és un dir...)

Tu eres el treballador que veia l'aiba boirosa, en la ciutat encara adormida.

Tu eres la dolça rialla del nen que demà es farà home, i lluitarà perquè la seva ciutat sigui més seva.

Tu eres l'avi cansat de la vida, que rondina, i no entén allò que en diuen "noves generacions."

Tu eres els botiguers matiners puja-persianes, agregats al paisatge urbà, tanmateix com un edifici.

Tu eres la gent d'uns pobles petits que volen ésser ells mateixos, i la ciutat se'ls menja...

Què més podria dir? tu eres la ciutat mateixa.. agregat a la història per sempre més

Et criden, et criden ara que no hi ets; company, si vegéssis qui són, si vegéssis qui signa, no ho diries mai. A l'hora del darrer adéu, hi eren tots... els amics i els no tan amics, molta gent, Just, massa gent que dirien...

Això és tot, la veu anònima del lector d'ari i constant, que en llegir-te se sentia bé de saber que el poeta encara està amb el poble, fent-li més suportable la vida.

Amic Just, gràcies, gràcies per haver-nos ensenyat a estimar una mica més la vida i com m'agradaria, com m'agradaria que estiguessis aquí.

JOAN, PERE, LLUÍS, FELIP...

Des del Carrer Major

pel Fargaire

JUST M. CASERO: UN DEFENSOR DE SALT

La mort de Just M. Casero commogué fa unes setmanes el món gironí. La seva serenitat davant la penosa i greu malaltia, la seva popularitat d'home públic, regidor de l'Ajuntament de Girona, diputat provincial, juntament amb els seus escrits a revistes i diaris, especialment el PUNT a través del seu "QUIOSC," va fer que la seva malaltia i la seva mort fossin plenament sentides arreu de la ciutat i comarques de Girona, i difícilment hom oblidarà el diumenge del seu enterrament, aquell 1 de febrer tèbiament assolellat, a l'església dels Salessians del Pont Major.

Juntament amb els molts escrits que s'han fet i parlat darrerament sobre en Just, escrits on s'han anat desgranant les seves característiques humanes, socials i polítiques, des de Salt, des de la nostra òptica saltenca, junt amb moltes altres coses que sobre en Just s'han dit i es diran, n'hem de parlar d'una de nova i que té sumament importància per a nosaltres: la d'en Just defensor de Salt i Sarrià.

Feia una setmana que s'havia produït l'anexió de Salt a Girona. Era a primers d'abril del 1974. PRESÈNCIA, la revista gironina, tornava, després d'un llarg silenci obligat per l'autoritat, a la palestra pública.

En el segon número de la represa, s'havia de parlar necessàriament de l'anexió. Presència, fins llavors havia estat l'única veu democràtica, d'oposició a l'anexió de Salt.

Just M. Casero va ser l'encarregat de coordinar totes les pàgines del número especial sobre Salt. Per això, va connectar amb diferents persones i grups, especialment el Treballac, que llavors era dels escassos grups que funcionaven, per a compaginar les pàgines de la Revista.

Al Patronat, i després a la Biblioteca, on es va fer un debat entre persones representatives del poble, en Just va anar preguntant i recollint informació del què en penven els veïns de Salt sobre l'anexió... A l'altra setmana, apareixia el número especial de Presència, amb una significativa portada del campanar de Salt, i unes lletres amb forma de pintada, amb el títol de: "SALT, UN POBLE QUE NO VOL MORIR..." El número fou molt ben acollit.. i donaria pas a altres números i articles sobre Salt.

En Just no va viure, ni residir mai a Salt, però el que és cert és que a través dels seus articles i comentaris als diaris i revistes, parlava sovint de la restitució històrica dels drets de Salt i Sarrià, pobles que havien estat anexionats a la força.

I a les reunions i debats del seu partit defensava amb força i passió el dret que Salt i Sarrià tornessin a tenir Ajuntament.

En Just va assistir, com a home convençut d'una idea, a actes significatius per a Salt: la constitució del Consell Municipal, l'assistència a Assemblees de Veïns, a les nostres festes populars....

I sempre que se li va demanar va col·laborar amb nosaltres. En el programa oficial de la FESTA MAJOR DE SALT, hi ha el seu darrer escrit, que parla del triangle SALT, GIRONA, SARRIÀ, que ens resta com a testimoni per aconseguir una nova Girona, retornant però la sobirania municipal als pobles de Salt i Sarrià.

Que aquest escrit sigui un petit homenatge que la nostra revista "La Farga" fa a un home que alhora que va defensar i lluitar per uns ideals dels que en som testimonis, també fou en tot moment un defensor ferm de la identitat i sobirania del nostre poble de Salt.

VENTURA PAU i SOLER

CONVERSES AMB ELS MEUS NÉTS

Sóc l'avi de quatre néts que conviuen amb nosaltres en el nostre domicili saltenc. Del tercer, cinc anys complerts —es diu Dany—, sóc qui l'acompanyo al seu "cole", situat darrera l'Ajuntament. La passejada de l'anada i la tornada, feta amb molta calma, va molt bé per regular-nos la circulació. És una mica de l'exercici diari, que als de la tercera edat que hem sobrepassat la seixantena, cada dia ens caldria fer, sense forçar massa la màquina. I els tres-cents metres que separen el nostre domicili de la seva aula escolar els fems a l'hivern, ben abrigats i donant-nos la mà. La tercera edat conduint a la primera pel millor i més necessari camí de la vida: el de l'escola.

Naturalment durant la caminada enraonem. Converses curtes, a mida que es presenten, iniciades quasi sempre per ell.

—Veus avi, aquell noi que va amb la seva mare, es diu Rafa i és el meu amic. Anem a la mateixa classe.....

Un dia, de retorn del despatx, a l'arribar a casa per sopar, la meua esposa que aquell dia s'havia encarregat d'anar-lo a cercar, després de donar-me la bona nit, em digué:

—En Dany —el nét en qüestió— m'ha dit pel camí, que no li agrada que tu l'acompanyis a l'escola.

—I això perquè? vaig preguntar-li.

—Prou que ha donat la seva explicació i, per cert, bon bona. Diu que quan et demana diners per comprar xiclets o caramels, tu només li dones una pesseta que no li arriba per comprar-se res —ho ha dit així mateix— mentre que jo almenys li dono un duro.

Això em fa pensar en el pas dels anys transcorreguts des que nosaltres teníem la seva edat: Els seixanta o seixant cinc o més, que hem deixat darrera nostre. Aleshores, quan anàvem a l'escola, els pares ens donaven cinc cèntims per a poder-nos comprar caramels "dels que en donaven més" o una barra d'estrip o dos brots de regalèssia, i els més rics, deu cèntims per un llonguet i una presa de xocolata o una dotzena de "caniques".

Dels cinc cèntims d'abans al duro d'ara, hi va la diferència d'anys de la primera a la tercera edat.

He explicat al meu nét la vàlua d'aquells cinc cèntims i del duro d'ara i el que costava de guanyar els cèntims d'aleshores i els duros en l'època actual, i he promès que ja no li ensenyaré mai més una moneda d'una pesseta per comprar-se els caramels. Només li donaré duros per anar al "cole".

Els de la tercera edat, quan recordem aquells "dinars o sopars que costaven un duro" pensem: Si amb els diners que ara tenim els poguéssim tornar a fer, quina tercera edat passaríem! Encara que després haguéssim de recórrer al bicarbonat o a les infusions de camamilla.

LA INDEPENDÈNCIA

EN MARXA

La notícia fa temps que és al carrer, almenys els de Salt no l'oblidem. Salt pot tornar a ser independent, dins de pocs mesos. Això és una realitat que està a prop de ocórrer i que entre tots els que vivim i estimem Salt, amb un petit esforç, podem aconseguir.

Fa uns mesos entera, quan Entitats, Consell i veïns començaven a remoure el tema, al veure la passivitat dels partits polítics en la qüestió, que restaven immòbils i quasi indiferents, o almenys no mostraven interès perquè aquesta ens fos tornada, tal i com ens varen prometre en les seves campanyes electorals, els veïns decidiren, a l'Assemblea de Les Bernardes, formar una comissió que s'encarregués del problema i fes els passos necessaris per tornar a recuperar la independència per a Salt. I la Comissió, amb el suport de les entitats que dia rera dia s'anaven adherint a la campanya i de gran majoria de veïns que també la recolzaven, es tornà a remoure una corda que resultà tenir un bon caliu i que com ja he dit, semblava que molts tenien por d'agafar per no cremar-se. No obstant poc a poc les brases tornaren a cremar i cada cop amb més insistència, fins al punt que uns quants partits polítics ja la demanen.

Aquesta acció dels partits, que d'alguna manera s'uneixen a la campanya per la independència del nostre poble, és sens dubte l'esperit final per poder la consolidar, amb la participació d'aquests i dels que encara falten per expressar-se públicament. Si estan a favor, es podria aconseguir en poc temps el que tan antidemocràticament se'ns va prendre.

La comissió per la Independència creu que la millor i la més ràpida forma d'aconseguir-la és que l'Ajuntament i els seus partits, iniciïn el procés de seuregació, el qual si tots estan d'acord i aquest procés es portés a terme, es demostraria que l'actual Consistori està regit per homes ben democràtics, a la vegada que subsanaria l'error començat anterior i que amb l'afany de poder, volgué fer seva una vila amb personalitat pròpia.

El nom de Salt és un nom molt difícil d'oblidar, i la comissió per la independència ja s'encarrega que els que tenen el poder i la força pública no ens oblidin. I és per això que el dia 5 de febrer, aquesta va fer una roda de premsa amb tots els mitjans d'informació, la Ràdio, Televisió, diaris i revistes del nostre país. També es trobaven presents a l'acte una sèrie de personalitats del poble, del camp polític, artístic, cultural, esportiu i recreatiu.

En la roda de premsa, la taula que formava la comissió, exposà els temes: Presentació del TRIPTIC, que es la base de la campanya, situació actual en que es troba la campanya, i treballs fets per la comissió d'encà de la seva creació, també es convocà a tots els veïns, entitats i a tothom en general per la propera Assemblea de veïns popular a celebrar el proper dia 13 de febrer a les Bernardes.

NARCIS BURCH I PUIGDEMONT

SALT: COP

NOTÍCIES I FESTES MÉS IMPORTANTS ESDEVINGUTS A SALT
i (II) DE JULIOL

1 - Surt la notícia que Salt té un dels índex més elevats d'analfabetisme de la ciutat de Girona, juntament amb els barris de Germans Sàbat, Font de la Pòlvora i Pont Major.

5 - Se celebra el III CONCURS "DE SALT A LA FAMA" a la Plaça Guimerà organitzat per l'Associació de Veïns. S'atorga el premi "Ratet i Rateta" als guanyadors de ball i de cant. Es fa un homenatge a la Rateta, present a l'acte. La Festa, que fou molt reixida, i amb gran participació de veïns, ha prés un gran arrelament popular.

7 - En el Ple del Consell Municipal es parla de la substitució del camp vell de Futbol, que ha de desaparèixer, per la construcció d'una Plaça de Mercat.

15 - Es posen en pràctica noves senyalitzacions i canvi de circulació a diferents carrers de l'exemplar de Salt.

16 - Es produeixen dos accidents. Una noia de 27 anys és ingressada a la Residència a causa d'un lamentable accident a la Piscina.

Es produeix un incendi en uns baixos del carrer Abat Oliba, en uns bidons de sofre que sembla ser foren encesos intencionadament.

17 - A la Sala d'exposicions Taller DESALT, exposa Robert Frank, fotògraf americà sobre temes d'Alaska

20 - S'inaugura a la Biblioteca Municipal "La Mostra Collectiva de Fotògrafs Gironins" (L. Puigvert, C. Vivó, Quim Curbat, Comalat, J. Oliveras, J. Casals, J. Mestres, i R. Pardo). Durarà fins al 28 de Juliol.

21 - L'Ajuntament de Girona aprova l'avant projecte de l'arranjament del Passeig d'Olot, via d'unió directa entre Salt i Girona.

22 al 28 - FESTA MAJOR DE SALT, organitzada per la Comissió de Festes amb la col·laboració del Consell Municipal i diferents entitats de la vila. Entre els nombrosos actes s'organitzen els balls a l'envelat amb les orquestres Marina, Salseta del Poble Sec, Cimarrón, Costa Brava; l'actuació de Ramón, Mary Santperó i Capri i el Grup Parchís, entre altres, així com el nombre de sardanes.

Dintre els actes esportius: la II Marxa Popular, el Concurs de Botxes, Escacs, Ciclisme, etc.

Entre els culturals destaca l'Homenatge a "Roca Delpech" a la Plaça 11 de Setembre, el Concert de Música Catalana a les Bernardes, i l'exposició de treballs manuals a l'Escola Bolles Arts. També cal anomenar la Feixina, com a tradició que s'ha consolidat, i el recital de la Coral Oidà.

22 - Un nen cau al pou a l'interior del pati de casa seva, al carrer Cervantes, mentre jugava, i feu rescatat després de dificultats.

26 - Al Centro de Andalucía tenen lloc diferents xerrades sobre Andalusia, i la problemàtica de la llengua, la cultura i la societat andalusa.

28 - Mostra fotogràfica de Josep M. Llinàs al Taller Desalt. Els temes de l'exposició giren entorn de la Flora i la Fauna Submarina.

5 - Quantioses pèrdues en una botiga del carrer Menéndez Pelayo, en resultar inundada pel trencament d'unes canonades d'aigua.

6 - Un home, fill d'Anglès, apareix mort a l'interior d'un cotxe al Passeig d'Olot, davant del gratacels. Es descobreix la seva mort després de moltes hores d'estar el vehicle aparcat al lloc. Moltes persones van estar pendents del cas.

10 - Partit de Futbol amistós entre C.F. SALT i el Real Múrcia, de la 1.ª Divisió amb tots els seus millors jugadors. Resultat final Múrcia 9 Salt 0. El "saquo" d'honor el va fer Narcís Casas, a qui el C.F. Salt li lliurà una placa commemorativa d'homenatge, degut a la seva retirada de l'esport.

15 - Forta pluja, i intens temporal que inunda diferents carrers del poble i que degut a la falta d'engoliment de l'aigua queden convertits en rius.

19 - Una ordre de l'Ajuntament de Girona obliga a connectar totes les vivendes de Salt amb el servei municipal d'aigües potables, la concessionària del qual és Girona S.A. Es manifesten opinions a favor i en contra.

22 - Grups de veïns del Passeig d'Olot dirigeixen cartes obertes al Consell i a l'Ajuntament de Girona, sol·licitant mesures concretes per solucionar els accidents de tràfic en el propi Passeig

24 - L'Escuderia GAS CAS, triomfa a les 24 Hores de Màrià, de tot terreny

25 - Es reparen totalment amb un nou asfaltat els carrers Unió, Sant Antoni, Garbí, i Indústria.

5 - Albert Padrol, exposa al Taller DESALT, fotografies sobre temes de diferents països: lumen, Índia, Etiòpia i Amèrica Andina.

10 - SALT celebra la DIADA 11 DE SETEMBRE

Organitzat pel Consell Municipal té lloc a la Plaça de la Llibertat un acte Ofi al sobre la significació de la Diada, i el seu lligam amb la reivindicació del poble de Salt. Salvador Sunyer, diputat, en fa el parlament

A continuació es fan sardanes per la Cobla Maxim's.

Al vespre a la Plaça 11 de Setembre, té lloc la descoberta d'una placa que els veïns del lloc dediquen als fets nacionals de Catalunya. Tot seguit es celebra una Festa Popular.

10 - L'Ajuntament de Girona, aprova l'avant projecte del Mercat Municipal de Salt, el cost del qual serà de 170 milions.

També l'Ajuntament de Girona en el mateix ple, acorda trametre per unanimitat a la Generalitat pel seu estudi, els expedients d'anexió dels pobles de Salt i Sarrià, demanant també a la Generalitat la celebració d'una consulta popular.

Salt i Sarrià, abans de 2 anys, poden ser independents.

ULLA L'ANY 80

EL PASSAT ANY A DESEMBRE

12. — El C. Bàsquet Salt fa pública una carta en la qual demana al Conseller Joan Vidal i Gayolà la independència de Salt.

15. — El Consell Municipal en un ple extraordinari convocat acorda sol·licitar la independència municipal de Salt, creant una Junta Unitària amb la participació de les entitats i veïns de Salt.

Polèmica entre regidors socialistes i comunistes sobre la conveniència de dur a terme el Mercat Municipal de Salt.

16. — S'aproven la construcció de nous vestidors a la zona esportiva.

17. — El tema de la Independència és un tema roent i viu, que omple pàgines de diaris i arriba fins al carrer. Es produeixen tot una sèrie de cartes, manifestacions, pronunciaments i escrits, etc. sobre el tema amb enfrontaments i opinions a favor i en contra. La qüestió: independència sí, o no, arriba a un punt àlgid.

21. — Festa del Pedal del G.E.I.E.G. Més de 3.000 ciclistes de totes les edats passen per Salt. Molts del nostre poble també hi participen.

23. — Se celebra a LES BERNARDES, convocada pel Consell Municipal una Assembla d'Entitats per la Independència, a la qual s'hi ha convocat totes les agrupacions culturals, esportives i cíviques de la vila. Es produeix un debat obert sobre el tema i s'acorda la creació de la "Comissió" per a la Independència de Salt, que portarà a terme els estudis i gestions per recuperar la identitat del nostre poble.

Apareixen els titulars als diaris "Els veïns de Salt decideixen la seva independència".

23. — Una dona és atropellada al carrer Major mentre travessava un pas zebra. Va ser ingressada a la Residència.

25. — Al Casal de Jubilats té lloc un Concert de Flautes Dolces pel TRIO UNIDARIUS, que ofereix obres de Handel, Bach i Haynd entre altres. La Sala del Casal presenta magnífic aspecte, amb l'assistència d'un públic ben interessat.

2. — S'inaugura el Centre Estatal "La Macana" a la zona del Institut. El Centre és d'Educació especial per a nens sords i cecs, de les comarques gironines. En principi hi assisteixen 70 alumnes.

3. — Segueix el debat i les manifestacions públiques sobre la Independència de Salt. Se succeeixen els comunicats, les notes i opinions de partits polítics, centrals sindicals i veïns en general.

5. — El Consell Municipal, mitjançant la Comissió d'Ensenyament fa nota pública que 100 nens de la nostra vila no han començat encara el curs escolar per falta de plaça i expressa a seva queixa a la Delegació del Ministeri. El Delegat, dies enrera havia manifestat que el curs havia començat a tot arreu, amb normalitat.

5. — En Ferran Alibes, fill de Salt, guanya les proves de "Moto de Tot Terreny" a Les Planes i més tard d'Anglès.

7. — L'abocador d'escombraries de Girona emplaçat a Vilablareix, està contaminant després les cases veïnes, amenaçant amb contaminar progressivament tot el sector oest de l'autopista del terme municipal de Salt.

11/12. — Té lloc al Pla de l'Estacada de Montfullà, el III APLEC POPULAR DE SALT. L'aplec és organitzat per diferents entitats del poble, amb una col·laboració important del Casal i les seves seccions. Van tenir lloc a l'aplec: Concursos, Saldanes, Jocs Infantils, Cursa Pedestre, Estirar la Corda, (Concursos Intercomarcals) i actuació del Grup "Noves Arrels" entre les diferents variades activitats i la participació popular.

11. — SALVADOR SUNYER dirigeix un prec al Parlament de Catalunya a la Comissió d'Ensenyament, preguntant al Conseller d'Educació de la Generalitat, quines accions es pensa prendre per solucionar la manca de places escolars de Salt.

15. — S'adjudica a l'empresa MercaSalt, la construcció de la Plaça Municipal d'Abastament.

22. — La Diputació de Girona, a proposta de la Comissió de Sanitat aprova un pla de millors i reformes dels serveis de l'Hospital Psiquiàtric de Salt.

26. — La Comissió per a la Independència de Salt adreça una carta al Conseller de Governació de la Generalitat, Sr. Joan Vidal i Gayolà, i al President del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera, exposant les problemàtiques de Salt, i demanant-los respectives entrevistes.

27. — A l'Audiència de Girona, té lloc la vista del judici sobre el cas de l'atracament de la Joïna Comas al Veinat, fet que succeí el 3 de Maig del 1979 i d'on els atracadors se'n van emportar joies i objectes de valor per més de 10.000.000 ptes.

28. — A les 10 del matí es atraca el sucursal del Banc Popular de Salt. Dos homes armats amb una pistola i una escopeta de canons retallats s'emportaren 285.000 ptes.

1. — L'Equip del Consell Municipal es proclama campió de futbol pista en el Torneig celebrat al Pavelló de Girona, durant les Fires de Sant Narcís.

5. — El C.F. Salt, amb molts negatius, canvia d'entrenador. Torna Alfons Muñoz per substituir a Serinà.

8. — Arran de la catàstrofe d'Ortuella, i de la sol·licitud de Gas-Girona d'ampliar les instal·lacions de Gas Propà en la planta d'emmagatzematge que té al Sitjar, el Consell Municipal fa pública una nota en la qual denuncia l'esmentada ampliació de Gas, i recorda els perills que l'esmentada planta pot plantejar per la seva ubicació prop de la zona escolar.

9. — Un accident mortal es produeix a la Nacional 141, prop del pont de l'Autopista, a la vora de la Torre Mirona. Degut a la mullera de la calçada mor un jove de 19 anys que estava hostejat en una pensió de Salt.

10. — L'Ajuntament de Girona fa públic un comunicat desautoritzant la nota del Consell Municipal de Salt sobre el Gas Girona, en que es critica l'organisme saltenc. Arran del comunicat es produirà una controvèrsia i una polèmica pública en les quals s'enfrontaran el Consell de Salt i l'Ajuntament Gironí.

11. — La polèmica sobre el Gas continua. Salt es mobilitzarà contra els dipòsits de Gas-Girona com a darrer recurs.

13. — S'inicien a la Biblioteca Municipal uns cursos sobre esperanto.

14.— Exposició de fotografies al Taller Desalt. Hi exposa Jaume Segura, sobre el tema "Quatre cadires i un abedul".

15.— Salt Sardamsta ja té estatuts i nova junta. Arriba als 400 socis.

18.— Es crema una casa al carrer Ausias March. El foc, que triga a ser apagat, destrul part de l'habitatge.

22.— El Director General d'Esports de la Generalitat J. I. Vilaseca, acompanyat pel cap de serveis tècnics, visita les instal·lacions de la zona esportiva de Salt.

26.— Es confirma la sentència: 10 anys de presó als acusats de l'atracament de la joieria Comas al Veinat.

28.— Joan Vidal Gayolà, contesta la carta que el C. de Bàsquet Salt li adreça sobre la independència de la vila.

29.— Són ja 19 les entitats saltencques que abonen la campanya per la independència.

2.— L'Ajuntament de Girona i el Consell de Salt, llimen les diferències arran de la polèmica sobre els dipòsits de Gas Girona, S.A.

— La Comissió per a la Independència, unvia una carta a l'Alcalde de Girona, Sr. Joaquim Nadal, sollicitant una entrevista, que tindrà lloc pocs dies després.

3.— S'estan arrançant els carrers: El Salvador, Venecuela. Mn. Sebastià Puig, que mai no havien estat asfaltat. Es confirma que la masia de Can Mericana Soca esdevindrà un lloc per instal·lar-hi diferents serveis municipals.

8.— El Consell de Salt accepta com a bona la nota de l'Ajuntament de Girona, sobre Gas-Girona, S.A. puntualitzant una nota anterior.

10.— S'encarrega el projecte d'enllumenat de la zona esportiva i Camp de Futbol.

11.— Un estudiant de 16 anys, fill de Santa Coloma de Farnés, és trobat mort en circumstàncies poc clares, en el camí del Sijar. El jove anava a classe al Institut "Salvador Espriu". La causa podria ser un accident de circulació segons es confirma.

14.— Manuel Gustà exposa al Taller Desalt, sota el títol "Somnis cap al tard".

17.— La Generalitat confirma, que a l'any 1981, Sant Jaume serà festa local a Salt i al municipi de Girona, malgrat que arreu de Catalunya sigui laborable. El Consell de Salt, així ho havia sol·licitat a l'Ajuntament de Girona.

Josep M. Pibernat reb a Madrid la medalla al mèrit esportiu arran dels triomfs aconseguits en la seva llarga trajectòria esportiva.

28.— Es detinguda una banda juvenil que operava als voltants del Passeig d'Olot.

18.— El Salt Gimnàstic Club, triomfa com a primer classificat en una mostra de gimnàstica celebrada a Palma de Mallorca.

19.— S'inaugura al Carrer Major, la Libreria i alhora Sala d'Art "El Setè Cel" que pretén com objectiu, dur a Salt una tasca de divulgació i promoció de diferents activitats culturals.

— Josep M. Oliveras, exposa al "Setè Cel" un treball fotogràfic sobre les plagues amb el títol, La Sang".

20.— Eleccions de President al Casal de Jubilats. Les eleccions venien precedides de molta expectació com ho palesà l'assistència, i van ser molt disputades. Sortí president Joan Boada. També Enric Guasch s'hi va presentar.

22/26.— Marta Font exposa a la Biblioteca Municipal diferents olis i pinturas, sobre temes d'àmbit saltenc. L'exposició fou molt visitada i ben acollida pel públic.

26.— Espectacular accident al carrer Major-cantonada Passeig Marquès de Camps-entre dos cotxes.

25 al 30.— Festes de Nadal. Tenen lloc diferents actes i celebracions. Cal esmentar la represa d'"Els Pastorets" sempre ben acollits, al Patronat Parroquial.

L'EQUIP REDACTOR DE "LA FARGA"

foto concurs SALT inèdit

En la foto veiem uns frondosos arbres dels anomenats plàtans davant d'un edifici que va ser construït l'any 1927.

Avui dia tants els arbres com l'edifici han desaparegut lamentablement. Primer van ser els arbres que van ésser tallats per donar pas als cotxes, i després molts anys més tard, l'edifici va ser enderrocat per a donar-ne pas a un altre de nou, al darrera.

ES PREGUNTA:

- 1.— Quin edifici és el que es veu on el fons de la fotografia.
- 2.— Com es diu avui el carrer on hi havien aquests magnífics arbres.

(Foto DESALT)

Envieu les vostres respostes a LA FARGA, Passeig Verdaguer, n.º 1-SALT.

Entre els que ho endevinin es farà un sorteig. El guanyador tindrà un obsequi per valor de 1.000 ptes. gentilesa de Pasteleria Reverter C.; Guirnera, 86 SALT.

SOLUCIONS DEL NÚMERO DE DESEMBRE.

1.— Les reixes artístiques es troben al Carrer Llarg, fins fa poc Hernán Cortés i abans Sant Josep.

2.— El propietari es diu: Pere Parés i Pont. El guanyador ha estat:

Joan M.º Andreu Masdevall.
C. República Argentina, n.º 9-1.º-2.º
SALT,
que pot passar per la secretaria de La Farga a recollir el premi.

— Cal assabontar-vos de què el "HUNSTMAN" sortirà de manera intermitent degut a què un dels autors del mateix no es pot desplaçar a Salt cada mes per raons d'estat.

— No ha plogut, però sí que ha nevat...

— A l'Espigolant d'aquest mes reproduïm el "COL·LAGE" del Grup Praxis publicat on el PUNT DIARI (15/2/81). Ells gentilmente, han donat i dedicat a LA FARGA el dibuix original. No cal dir que els hi agraïm i que sobren les paraules.

"JULIO"

"Julio" Fortià i Padrosa, fill i nét de barbers, l'home de les ondes, neix a Salt l'any 1907 a la casa que hi ha entre cal Flaquer i can Palmada. El Carrer Llargera per aquells temps el centre comercial de la vila. Li passava la gent per anar a treballar o a Missa, i cada casa era un comerç. Hi havia uspardenyers, flaquers, carnicers, barbers... i sempre més d'un. Hi havia també qui venia sal barrejada amb sucre, no sabem si perquè no fos tan dolç o per guanyar-hi més. Tot això ens ho explica en "Julio" mentre "fem la cervesa" asseguts on no fa molt temps hi havia la perruqueria. Ens conta també anècdotes de la seva vida i una sobretot ens fa molta gràcia. Ell mateix ens ho explica.

— Quan em vaig casar, havem d'agafar el tren per anar a Barcelona en viatge de noces. És per això que li vaig dir al Sr. Rector que no fes tard. El temps passava i el mossén no venia i, al fer-ho, em digué per anar a confessar. Li vaig dir que no deixéssim per a la tornada; que n'hi hauria més i més grossos.

— "Julio", com és que sou perruquer?

— Ja us he dit que sóc nét i fill de barber. Quan tenia prop de catorze anys vaig marxar de casa cap a Barcelona. Catorze pessetes era tot el meu capital i després de passar tres nits dormint als bancs de la Rambla, vaig posar-me a treballar al carrer Unió. Per cada pesseta que feiem tansols ens quedàvem seixanta cèntims. La resta era per al local. Erem vint-i-tres. Afaitar valia llavors quinze cèntims, i tallar, un ral.

Un barber de Sant Andreu em va posar a treballar amb ell i al primer home que vaig afaitar per poc li fallo l'orella. L'home em digué: Jove ja veig que anirem bé. Això fou com diuen els comentaristes de les curses de braus, la meua alternativa.

— Sempre a Barcelona?

— No. Quan tenia uns dinou anys, vaig tornar a casa i al morir la mare, que al Cel sia, el meu pare em va dir que em quedés a reballar amb ell. Jo, per fer-ho, volia sillons americans, i junt amb dos dependents de casa, vàrem anar a Barcelona per comprar-los. Eren els temps del naixement de la permanent i vam anar a veure una demostració. Mentre el mestre feia ondes, un dels meus acompanyants digué: on saps més tu que ell. L'home que ho escoltà em va donar la pinta tot dient que ho demostrés. Acabada la prova i amb el vist-plau del demostrador vam tornar a Salt no amb sillons americans, sinó amb un aparell i un secador. No us vull comp-

tar l'enrenou que hi hagué a casa, però aquí va començar el treball exclusiu d'en "Julio" com a perruquer de dones, si bé a casa, i en sales separades, tant "s arrojaba" un home com a una dona.

— Fou doncs una perruqueria unisex?

— Segons com us ho mireu, potser sí.

— De què es parlava o es parla a les perruqueries?

— De tot. Al meu temps eren com un confessionari. Al sortir del cafè hi venien abans d'anar a dormir i tot just a punta d'alba ja hi tornaven, potser perquè hi feia menys fred que a casa seva. A casa no es féu mai cap diferència entre el pobre i el ric, i creieu-me que de pobres n'hi havia molts. Pagaven, quan podien, amb enciams o escaroles, patates o, quan el compte era molt gros, amb algun conill o pollastre. Per can "Julio" hi va passar molta gent, tant de Salt, com de Girona o Província, i de can "Julio" han sortit molt bons perruquers i perruqueres que, encara avui, són l'orgull del que es va ensenyar.

— L'home a la perruqueria, és presumit com les dones?

— Tant o més, i us donaré un detall. A vegades hi venien joves a qui preguntava mentre tenien els ferros calents al cap per

fer-se ondes: Què, crema?, i ells tot i apretant les dents i cremant-se deien que no perquè creien que si els llevava els aparells del cap, la cosa no quedaria prou bé. Els homes són tan presumits com les dones o més i el sol fet que a casa es deixessin els cabells un xic llargs, no com pelats de recluta, feia que tinguéssim molts clients.

— "Julio" com eren les festes d'abans?

— N'hi havia moltes i molt boniques. Jo recordo que, per la Festa Major, hi havia quatre envalats i a la Plaça es tocaven sardanes tota la nit. També recordo amb molt de "carinyo" i tristesa el fet que s'ha perdut la festa de Sant Antoni. I tot era de franc. Bé, de franc, de franc, no, però per exemple per la Festa Major cada abonat pagava en funció dels convidats que tindria per aquests sí que tot era de franc. Els temps han canviat.

— Recordeu els Carnestoltes?

— I tant. Aquesta sí que era una festa simpàtica.

— Quan es celebrava?

— Per Quaresma, millor dit, abans de la Quaresma.

— Com es celebrava a Salt?

— Hi havia actes religiosos, balls, etc. però potser el més característic eren les disfresses. Molta gent es disfressava per rondar pels carrers o anar a ballar.

— Us havieu disfressat alguna vegada?

— No, jo mai, però la majoria del jovent ho feien. N'hi havia que tenien verdadera afeció a les disfresses i ho feien tan bé que més d'una vegada havien creat confusions. Recordo el cas d'un xicot que quedà prendat d'una bonica "noia" i que va quedar realment sorprès a l'arribar "al rec" i veure, o comprovar l'equívoc. Tot i això hi havia molta calma i jo no recordo cap "sarao" o baralla forta.

— Per què es va prohibir les Carnestoltes?

— Mirau, l'últim dia es feia beronada al Ter i ball. La prohibició, no ho sé segur, potser esdevingué d'una certa por que, per anar la gent disfressada i, per tant, difícil de conèixer es fessin abusos o es portés a terme alguna venjança. La prohibició la vaig trobar totalment absurda, però llavors havia de callar. Estic molt content que les Carnestoltes hagin arribat de nou i que es celebri a Salt. El cor d'en "Julio", el cos no m'hi acompanya massa, saltarà de goig veient la gent gaudint d'una festa plena de joia, tradicional, i de ple recuperada.

CULTURALIA

Com a resum de les activitats socio-culturals de l'any 1980 a Salt i dels projectes pel 1981 hem enviat un qüestionari a algunes Entitats del nostre poble. Agraïm la seva valerosa col·laboració en contestar-les. Les preguntes fetes són les següents:

- 1) Com a institució rellevant de Salt, com valoreu l'any 1980 i quins fets han esdevingut més significatius per a la vostra Entitat?
- 2) Quins són els vostres projectes per a aquest 1981?
- 3) S'ha dit amb molta raó que el 1981 serà l'any-clau per a la independència de Salt. Quina és la filosofia de la vostra organització sobre aquesta qüestió?

PRESIDENT DEL CONSELL MUNICIPAL DE SALT

1) La Gestió del Consell Municipal de Salt, ha estat encaminada durant l'any 1980 a dotar a la vila d'equipament, problema candent i necessari. Per això a instàncies del Consell de Salt compta a partir de l'any 1980 amb:

- 1) Ampliació de la Zona Esportiva (compra del terreny).
- 2) Vestidors nous Zona Esportiva.
- 3) Crèdit per a començar el Pavelló Poliesportiu: 10.000.000 aportats per l'Ajuntament i 10.000.000 aportats per la Diputació, restant pendent l'aportació de la Generalitat.
- 4) Compra del camp vell de Futbol (solar), per a edificar-hi una plaça coberta de mercat i a l'altra meitat a zona verda.
- 5) Adquisició de Mas Llorens (i pati).
- 6) Adquisició del solar-camp per a zona verda en la perllongació del Dr. Ferran, (Zona de Can Corrius-Santaló).
- 7) Compra, a petició del Consell, per la Diputació Provincial, de la Finca de "Les Bernardes".

8) Primera fase d'urbanització i arranjamment de "Can Americana Seca".

2) Entre altres:

Veure iniciar se les obres:

- 1) Pavelló Poli-Esportiu,
- 2) Museu de Salt (Mas Llorens),
- 3) Residència assistida de Dia i Llar del Jubilat a Les Bernardes.
- 4) Plaça coberta de Mercat.
- 5) Casa de Cultura a Les Bernardes.

Veure acabat:

- 1) Nou camp de Futbol (Anexe) i Pistes d'atletisme a la zona Esportiva entre l'estadi i la piscina.
- 2) Auditori i Jardins a les Bernardes.
- 3) Compra de terrenys a les Deveses per a Parc Públic (ja en tracte amb els propietaris).
- 4) Arranjament i millora de l'asfaltat de 12 carrers deficients.
- 5) Compra solar C/. Abat Oliba, s/n. - Mn. Salvador Puig.

- 3) a) Instar a l'Ajuntament de Girona perquè iniciï l'expedient de segregació.
b) Ajudar amb totes les nostres possibilitats a la Comissió per a la Independència.

GRUP TEATRAL DEL PATRONAT PARROQUIAL

- 1) Som una institució efímera que té per motiu únic fer "Els Pastorets" per NADAL.
- 2) Els projectes són únicament, aquesta gent que ens reunim, a fer els PASTORETS.
- 3) Com que no formem grup constituent no podem consistir a tal. Cadascú té la seva opinió personal.

RESPOSTES DE LA COMISSIÓ DE LA FESTA MAJOR

- 1) La Festa Major i sobretot la quantitat important de sardanes i actes populars que han anat donant un nou caire a la Festa.
- 2) Que la Festa Major del 1981 sia més popular i més viscuda i participada per tot el poble.
- 3) Completament a favor de la independència, ja que entenem que mantenir viva la Festa Major és una circumstància pròpia d'un Poble.

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

1.— El fet més important de l'any 80 ha estat la materialització de la compra de Les Bernardes. També haver-hi iniciat les classes de música, solfeig i piano, que ja s'hi imparteixen des de l'octubre.

2.— Tal com ja es comentava a la reunió amb les Associacions i Entitat, els projectes més importants pel 81 són: la creació del Patronat o Fundació que ha de regir "Les Bernardes" i també la restauració o consrucció de la capella per a auditori públic.

3.— La filosofia de la Casa de Cultura de Les Bernardes quan a la independència de Salt ha d'ésser la d'una bona predisposició i voluntat de servir a la Comissió que tan encertadament està duent a terme la campanya pro-independència.

EXPOSICIÓ DE DIBUIX I PINTURA A LA BIBLIOTECA DE SALT

Per les Festes de Nadal, del 20 al 25 de desembre tingué lloc a la Biblioteca Municipal de Salt, a la Sala d'Extensió Cultural, una Exposició d'obres de dibuix i pintura de la Sta. Marta Font. Un total de 34 quadres, elegantment emmarcats, ens mostraren els temes preferits per l'artista: figura, bodegó, flors i exteriors de Salt.

Les tècniques emprades anaven des de la pintura —olis, i aquarel·les— fins al dibuix, amb alguna variant del dit "dibuix de punta seca" tècnica que s'aconsegueix utilitzant una canya i tinta xinesa. Si algú té curiositat per veure'n una mostra pot acostar-se a la Biblioteca on hi ha un quadre, donat gentilmente per la Sta. Font, dibuixat en aquesta modalitat.

Foren molt celebrats i agradaren molt tots els temes que feien referència al nostre poble: cases parals i exteriors. Cal remarcar l'especial gràcia i oncs dels temes florals.

Felicitem a la Sta. Marta Font per l'èxit aconseguït i l'encoratgem a seguir per aquest camí de treball i exigència que és el camí de l'Art, tot esperant que trobi gratificacions ben mereescudes com l'èxit d'aquesta exposició.

MARTA FONT SOLER MATAS

M.ª CARME

GAGA FERRO

L'ACUDIT FOLL per Burxeta

Salt, 10 de Gener del 1981

Sr. Director de La Farga
Estimat amic:

T'envio aquesta carta sobre coses que manquen en el nostre poble de Salt. Ben cert és que en els darrers anys hem prosperat (vostant, tenim Ambulatori, una zona esportiva — que per mi és icompleta — per falta hi pastes de tenis, etc).

Una cosa que per la densitat de població manca es una sala de festes, i també un pavelló cobert.

Es se que el factor econòmic és molt important, però alguns organismes us poden ajudar a portar-ho a terme.

CARLES SAURINA

Maó, 12 de gener
Amics farguaires:

Deputat a que estic acabant el servei militar a l'illa de Menorca, us agrairia que a partir d'ara els propers exemplars de LA FARGA em fossin enviats a la següent adreça:

ALBERT BIGORDÀ I PUJANTELL
C/ Fortuny, n.º 9
SALT

Després d'això només em resta dir vos que he passat fora del nostre poble m'heu trobat més aprop de SALT i de la seva gent, encara que per problemes de Correus la revista m'hagi arribat sempre amb més d'un mes de retràs.

Res més, amics, mercès i a reveure

la vida amb HUMOR

TEMPS DE REFREDATS

Estic aquestes ratlles amb els ulls humitejats, la gola seca, el nas rajant com una aixeta. Maleit sia! La immensa flassada que m'abrigo no arriba a treure'm el fred dels ossos. I, per més obligar vos, em tormenta l'ull de poll. La febre coniliera no em deixa tenir el cap clar. Soc capaç d'escriure un guió de titelles i creure que acabo d'enllestir una crònica d'una sessió municipal. De lluny m'arriben uns esternuts monumentals. Són els meus o els d'en Pere, que té una galipandria més grossa que la meua? Qui no es conforma és perquè no vol. Si no fos per la dignitat professional, engrugaria a fer pastetes als de LA FARGA, em prendria un tè ben calentó — amb quatre gotes de Torres cinc — i deixaria vagar la meua imaginació oncopida. I demà serà un altre dia.

Recordo què, quan era petit, no em constipava mai. Havia de llevar-me cada dia abans de les set del matí per arribar a temps a l'escola. Vivia a cinc quilòmetres del poble. Em feiem enveja els meus amics que es quedaven a casa perquè estaven refredats. Jo pensava que el món era injust. Els grans em deien que l'aire fred era el culpable de les galipandries. I jo, vinga respirar a fons! Però, cal! No hi havia manca! Semblava com si els microbis em tinguessin por. Com n'és de trista la sort dels pobres! No tenen dret ni a un miserable refredat, per estalviar-se d'anar a classe. Els nens compraven capsetes de pastilles Juanola i unes altres, verdes, toves i ensucrades, que anaven dins d'una capsa grossa, metàl·lica. Em penso que es deien pastilles Valda. Aquestes darreres m'agradaven molt. I, sempre que podia, mirava de pispar-ne alguna o guanyar-me-la a les boles. A vegades perdia boues i esquelles, però no gaire: ja mirava de triar els adversaris.

Ara els infants es refreden cada dos per tres. I les mares els cuiden i els mimen i corren a telefonar dient que el seu fill no pot anar a l'escola.

Ja no val la pena estar refredat.

BURXETA

